

6 Απριλίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ (ΑΡ. 1),

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 725/93)

-
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αύξηση των μονάδων των υποψηφίων από την Ε.Ε.Υ. κατ' εφαρμογή του Άρθρου 35B(10)(β) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 10/69), όπως τροποποιήθηκε — Η απαιτούμενη για την αύξηση αιτιολόγηση — Απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Πυπερίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας** — Αναιτιολόγητη και άκυρη η απόφαση της Ε.Ε.Υ. και στην κριθείσα περίπτωση. 5
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνέντευξη — Αξιολόγηση της απόδοσης κατά τη συνέντευξη από τον Προϊστάμενο του Τμήματος και από την Ε.Ε.Υ. — Περίπτωση εντυπωσιακής διαφοράς μεταξύ των δύο αξιολογήσεων. 10
- Με την προσφυγή προσεβλήθη η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης. Κύριο ζήτημα στη διαδικασία ήταν αυτό της αιτιολογίας της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για παροχή πρόσθετων μονάδων βάσει του Άρθρου 35B (10)(β) του Ν. 10/69. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 20
1. Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Παύλος Πυπερίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας**, ακριβώς όμοιο με την παρούσα περίπτωση σκεπτικό για την αύξηση των μονάδων των προς προαγωγή υποψηφίων κρίθηκε ως μη συνιστούν 25

αιτιολογία κατά το Νόμο και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ακυρώθηκαν.

5 Ισχύουν τα ίδια και εδώ. Η απόφαση για παροχή πρόσθετων μονάδων είναι ανατιολόγητη κατά παράβαση του Νόμου και οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών είναι άκυρες.

10 2. Πρόσθετος ισχυρισμός της αιτήτριας αναφέρεται στην εντυπωσιακή πράγματι διαφορά μεταξύ της εντύπωσης που απεκόμισαν ο Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης και η ΕΕΥ αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Κατά τον πρώτο απέδωσε εξαιρετικά ενώ κατά την ΕΕΥ μόλις καλά. Δικαιολογείται προβληματισμός αλλά δεν στοιχειοθετείται, ενόψει των διατάξεων του Νόμου, λόγος ακυρότητας. Το ζήτημα καλύπτεται από τις αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλοι v. Δημοκρατία, Χαρά Γενακρίτου και Άλλοι v. Δημοκρατία, Δημητράκης Στυλιανού και Άλλος v. Δημοκρατίας και Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι v. Δημοκρατία.*

20 *Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.*
Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πιπερίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 134,

25 *Λιμνάτου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,*

Γενακρίτου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 497,

Στυλιανού και Άλλος v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 449.

30 **Προσφυγή.**

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί της αιτήτριας.

Ι. Νικολάου, για την Αιτήτρια.

40 *Ε. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Π. Μαυρίδη.

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Αντικείμενο της προσφυγής είναι η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκαν στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης οι Π. Μαυρίδης, Ε. Κύζα, Α. Οικονομίδης, και Γ. Φάνης. Εγείρεται και στην παρούσα προσφυγή το ζήτημα της αιτιολογίας της απόφασης της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων δυνάμει του άρθρου 35B(10)(β) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν.10/69 όπως έχει τροποποιηθεί).

Η αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας κατέταξε την αιτήτρια πιο ψηλά από τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη. Αξιολογήθηκε ως "καλή" στις συνεντεύξεις ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη από "πολύ καλοί" ως "παρα πολύ καλοί" και υποσκελίστηκε αφού δόθηκαν στην ίδια δύο πρόσθετες μονάδες ενώ στα ενδιαφερόμενα μέρη από τρεις μέχρι τέσσερις. Ό,τι προτείνεται ως αιτιολογία της απόφασης της ΕΕΥ, περιέχεται στα ακόλουθα:

"Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως (αρ.6) του 1992, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών ως εξής:"

Ακολουθούν τα ονόματα των υποψηφίων και οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν στον καθένα.

Η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Πάυλος Πιπερίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1995) 3 Α.Α.Δ. 134, προδιαγράφει την κατάληξη.

Ακριβώς όμοιο σκεπτικό κρίθηκε ως μή συνιστούν αιτιολογία κατά το νόμο και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ακυρώθηκαν. Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστηρίου.

"Ο Νόμος καθορίζει τους παράγοντες βάσει των οποίων είναι επιτρεπτό να παραχωρηθούν πρόσθετες μονάδες. Αυτή είναι η εντύπωση που απεκόμισε η ΕΕΥ από τις προσωπικές συνεντεύξεις, και το περιεχόμενο των Προσωπικών φακέλων και

των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Η απόφαση της ΕΕΥ περιορίζεται στην αναγραφή, που εν προκειμένω απολήγει να είναι αχρείαστη επανάληψη, των παραγόντων που ήδη καθορίζει ο Νόμος. Αυτό δεν είναι αιτιολογία. Παραμένει εντελώς άγνωστος ο συλλογισμός. Δεν γνωρίζουμε ποιές μονάδες δόθηκαν με αναφορά στη συνέντευξη και ποιες με αναφορά στους Φακέλλους και στις Εκθέσεις και γιατί. Επισημαίνουμε εδώ πως η απόφαση περιέχει διαφοροποιήσεις ακόμα και σε εκατοστά της μονάδας. Η ΕΕΥ αναφέρει πως έλαβε υπόψη και τους Φακέλους και τις Εκθέσεις αλλά δεν γνωρίζουμε τι από τις Εκθέσεις και τι από τους Φακέλους διαδραμάτισε τον ένα ή τον άλλο ρόλο. Όπως έχουν τα πράγματα ο δικαστικός έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος. Όσα αναφέρονται στην απόφαση θα μπορούσαν να ταιριάξουν σε κάθε υπόθεση, όπως άλλωστε καταφαίνεται και από το γεγονός ότι συνιστούν την ενιαία βάση για την προσθήκη που ακολούθησε ως προς τον κάθε ένα από τους υποψηφίους."

20 Ισχύουν τα ίδια και εδώ. Η απόφαση για παροχή πρόσθετων μονάδων είναι ανατιολόγητη κατά παράβαση του Νόμου και οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών είναι άκυρες.

25 Συζητήθηκε ως κατ' ισχυρισμό λόγος ακυρότητας η εμφανισθείσα ως παράλειψη σύνταξης ειδικής έκθεσης για την αιτήτρια μεταξύ των ετών 1985 - 1986 και 1989-1990 κατά παράβαση των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης) Κανονισμών του 1976 (Κ.Δ.Π. 223/76). Οι καθ' ων η αίτηση, με αναφορά μεταξύ άλλων στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, επικαλέστηκαν πραγματική αδυναμία τήρησης του Κανονισμού. Το ζήτημα πήρε νέα τροπή όταν, μετά τις αρχικές αγορεύσεις, εντοπίστηκε στον πρόχειρο φάκελο που τηρούσαν οι επιθεωρητές φωτοαντίγραφο ειδικής έκθεσης για την αιτήτρια για τα έτη 1987 - 1988. Το ορθό είναι να αποφυγώ τη διατύπωση άποψης ως προς τις επιπτώσεις. Θα εναπόκειται στην ΕΕΥ να επανεκτιμήσει την κατάσταση υπό το φως του νέου στοιχείου.

40 Πρόσθετος ισχυρισμός της αιτήτριας αναφέρεται στην εντυπωσιακή πράγματι διαφορά μεταξύ της εντύπωσης που απέκομισαν ο Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης και η ΕΕΥ αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Κατά τον πρώτο απέδωσε εξαιρετικά ενώ κατά την ΕΕΥ μόλις καλά. Δικαιολογείται προβληματισμός αλλά δεν στοιχειοθετείται, ενόψει

των διατάξεων του Νόμου, λόγος ακυρότητας. Το ζήτημα καλύπτεται από τις αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Αλίκη Λιμνάτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), *Χαρά Γενακρίτου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 497, *Δημητράκης Στυλιανού και Άλλος ν. Δημοκρατία* (1992) 3 Α.Α.Δ. 449 και *Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατία* (ανωτέρω).

5

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.